

Per un sindicalisme alternatiu

l'esquerda

www.cgtense.pangea.org • cgtense@cgtcatalunya.cat • DL 36887/92

Federació
d'Ensenyament
de CGT
de Catalunya
Via Laietana, 18,
Planta 9
08003 Barcelona
Tf. 933103362

novembre 15

Cap a on camina l'educació pública a casa nostra?

O, dit d'una altra manera, per què ens estan fent aquestes retallades tan bèsties i insisteixen tant en passar proves estandarditzades al nostre alumnat?

Fa unes setmanes ens trobàvem aquest article al diari Diagonal i ens sorpreníem per les conclusions tan coincidents amb la denúncia que portem anys fent des de CGT Ensenyament sobre les intencions dels diferents governs de torn en relació a l'educació pública. Però també perquè és un article que, tot i que parla de la realitat educativa de la comunitat autònoma de Madrid, sembla que descriu, amb tot luxe de detalls, la situació que vivim a Catalunya. I aquí és on tornem a confirmar, desgraciadament, les nostres afirmacions sobre la LOMCE i la LEC: dues lleis orientades a la privatització progressiva de l'ensenyament públic (enllaç cap a l'article que vam publicar al febrer de 2013 on comparàvem i analitzàvem en profunditat aquestes dues lleis).

Agraïm que l'Adrián J. Bustos ens hagi permès difondre el seu article a través dels nostres mitjans.

L'HORIZÓ EDUCATIU NEOLIBERAL

Adrián J. Bustos | Periódico Diagonal

Després de l'aprovació de la polèmica LOMCE, la llei comença a implantar-se aquest any en els cursos imparells de l'Educació Primària. Els lectors ja sabran que les retallades en educació i l'increment de les proves de coneixement i avaluacions estandarditzades en diferents etapes de l'educació obligatòria, que tant rebuig han generat en la comunitat educativa, són la tendència actual en aquesta matèria.

El que potser no saben és que aquesta tendència política no és nova. De vegades és necessari buscar el far pel qual es guien determinats governs per comprendre millor cap a on ens dirigim. El govern central, i en concret el govern de la Comunitat de Madrid com a laboratori d'experiments neoliberals per replicar a la resta de l'Estat, tenen la mirada fixa en un objectiu: els Estats Units.

Segons el pedagog crític Peter McLaren[1], l'atac a l'educació pública de George W. Bush es va basar també en aquests dos elements: **reduir la despesa pública en educació i incrementar la despesa en exàmens estandarditzats.**

Molta gent coneix l'experiència del detectiu Pryzbylewski (*The Wire*), reconvertit en professor de l'escola pública de Baltimore, lluitant per ensenyar als seus alumnes en contra dels exàmens estatals. Mentrestant, els seus companys aturen les classes, deixen d'ensenyar les seves matèries i comencen

a preparar els alumnes per aprovar les avaluacions. Saben que en part el seu lloc de treball depèn d'això.

Els exàmens estatals tenen una llarga trajectòria als Estats Units, anterior al govern de Bush. Tenen tanta importància que el resultat de tan sols un examen és el que determina si

El sistema de educació en una imatge.

"Todo el mundo es un genio. Pero si juzgas a un pez por su habilidad de trepar un árbol, pasará el resto de su vida creyendo que es un idiota." - Albert Einstein.

un alumne es gradua o no (la LOMCE proposa una mitjana ponderada amb les notes de classe), però va molt més enllà. **El finançament del centre, així com l'acomiadament de professors, directors i superintendents, depenen en bona mesura dels resultats que els centres obtenen en aquestes proves.**

Això ha portat conseqüències molt negatives per als sectors socials més desfavorits dels Estats Units. McLaren recull que l'índex d'abandonament prematur del sistema educatiu d'estudiants afroamericans i llatins ha augmentat des que es van començar a aplicar exàmens d'alt impacte.

Sembla lògic que en reduir la despesa en educació i augmentar els exàmens estandaritzats, els qui compten amb menys recursos es veuran en majors dificultats per aprovar aquests exàmens i aconseguir majors fites acadèmiques.

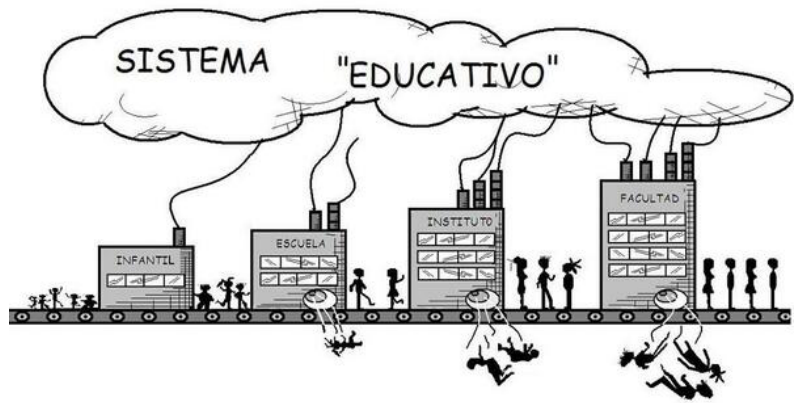
En la Comunitat de Madrid la despesa en mesures d'atenció a la diversitat s'ha reduït dràsticament. Es redueixen hores de tutoria, s'eliminen aules d'educació compensatòria i no es convoquen oposicions per a orientadors escolars des de l'any 2010.

Sumat a això, els resultats de les proves de CDI (Coneixements i Destreses Indispensables), que s'apliquen en finalitzar l'Educació Primària i la Secundària, porten temps fent-se públics i accessibles a través de les fitxes d'informació relativa a tots els centres educatius de la Comunitat de Madrid.

D'altra banda s'està veient que són els centres públics els que acullen la major part de l'alumnat amb necessitats de suport educatiu, els qui en molts casos en són 'derivats' des de l'escola concertada. No són escasses les situacions en les quals, davant diagnòstics d'autisme, TDAH o similars, certes escoles concertades argumenten que no tenen recursos per atendre'ls i que és millor matricular-los a l'escola pública.

No és gens estrany que, en escolaritzar la població amb més necessitats i comptar amb cada vegada menys recursos i vies de finançament, l'escola pública obtingui pitjors resultats en aquestes proves que aquelles que seleccionen el seu alumnat. Així és com es pretén desmuntar l'educació pública. I així és com dia rere dia observem que moltes famílies veuen a l'escola concertada l'armilla salvavides per a l'educació dels seus fills en observar el deteriorament planificat i sistemàtic de l'escola pública, i així contribueixen irremissiblement en aquest procés.

La competitivitat entre centres, les retallades a l'escola pública mentre es finança la concertada i fins i tot la privada (de manera indirecta) i l'augment d'exàmens elaborats de manera externa als centres educatius ens apropen de manera arriscada a un model mercantilista de l'educació que només s'ha conegut als països amb polítiques més neoliberals.

Un últim exemple de la sintonia amb aquest model educatiu podem observar-lo a les universitats públiques gràcies al Pla Bolonya i a l'Estratègia Universitat 2015 (ara EU 2020). Les grans empreses tenen cada vegada més presència no només als serveis, sinó també als plans d'estudis i a l'organització acadèmica. L'aula Unió Fenosa, així com estudis de màster elaborats en col·laboració amb grans empreses de sectors estratègics com l'energia o l'automoció són ja una realitat a la Universitat Carlos III de Madrid.

Caldrà veure quan arribarem a la incursió de les empreses privades a les escoles públiques no universitàries al nivell dels Estats Units. En aquest país, empreses d'alimentació com McDonald's, Coca-cola o Kellogg's signen contractes milionaris amb les escoles per distribuir en exclusiva els seus productes en cafeteries i màquines expenedores. Arriben encara més lluny quan aquestes empreses introdueixen publicitat dins dels propis plans d'estudi, per això ensenyen en classes d'educació per a la salut la importància de la xocolata en una dieta equilibrada (McLaren).

Queda clar que els objectius dels últims governs, tant PP com PSOE, en matèria educativa estan fortament orientats cap a l'obertura del sector a les grans empreses i la seva mercantilització com a un bé de consum més, i no com a un dret fonamental. Si no hem arribat encara a aquest horitzó és, en bona mesura, gràcies a la lluita contra aquestes mesures que la comunitat educativa ha protagonitzat en els últims anys, amb les associacions de mares i pares, d'estudiants i les mares de professors i professores al capdavant.

És imprescindible no oblidar cap a on volen portar-nos per saber el que està en joc, que és ni més menys que l'única eina capaç per garantir la mobilitat social dels sectors més desfavorits: l'escola pública.

Adrián J. Bustos – Psicopedagog, actualment realitza el doctorat en Psicologia a la UAM, on investiga els processos d'inclusió educativa de l'alumnat sord.

Ponent Av. Catalunya, 2, 1r - 25002 Lleida • cgtenselleida@gmail.com • tel.973275357

Girona Av. Sant Narcís, 28, entl 2a -17005 Girona • cgt_gir@cgt.es • tel.972231034

Camp de Tarragona Rambla Nova,97,2n,1a - 43001 Tarragona • cgttarragona@cgt.es • tel.977242580

Barcelona Via Laietana, 18, Planta - 908003 Barcelona • cgtense@cgtcatalunya.cat • tel.933103362